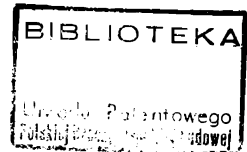

20 maja 1931 r.

Holj 19/44

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13404.

Kl. 21 g 13.

N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken
(Eindhoven, Niderlandy).

Lampa katodowa.

Zgłoszono 2 marca 1928 r.

Udzielono 26 marca 1931 r.

Pierwszeństwo: 27 kwietnia 1927 r. (Belgia).

Wynalazek niniejszy dotyczy lampy katodowej i ma na celu ochronę lampy przed zakłóceniami, powstającymi podczas jej pracy wskutek niedostatecznej izolacji pomiędzy poszczególnymi częściami lampy, które podczas pracy lampy posiadają różne potencjały.

Ustalono, że podczas pracy elektrycznych lamp katodowych pomiędzy doprowadzeniami elektrod mogą powstać drogi elektryczne, wytwarzające się wskutek osiadania cząsteczek metalowych w miejscu spłaszczenia słupka lampy. Tak np. w miejscu tem mógł osiadać magnez, który odparowywano w lampie celem uzyskania należytej próżni. W celu utrudnienia

możliwości powstawania podobnych zakłóceń proponowano np. umieszczać doprowadzenia jak najdalej od siebie, nadając niespłaszczonemu miejscu słupka jak największe wymiary. Wobec jednakże ograniczonych wymiarów lampy metoda ta nie zawsze daje pożądane wyniki.

Lampa katodowa według wynalazku niniejszego posiada jedną lub kilka osłon, pokrywających całkowicie lub częściowo izolujące łączniki, znajdujące się pomiędzy poszczególnymi częściami lampy, które podczas pracy jej posiadają różne potencjały. Można wewnątrz lampy umieścić jeden lub kilka pasków ochronnych, które pokrywają całkowicie lub częściowo

wo podłużne strony spłaszczonego miejsca słupka lampy. Paski ochronne mogą być w tym przypadku przymocowane według wynalazku do drutu podporowego lub drutu, doprowadzającego prąd do jednej z elektrod.

Przykład wykonania wynalazku przedstawiono na rysunku. W praktyce okazało się, że ta właśnie odmiana wykonania posiada szczególne zalety zarówno pod względem celowości, jak i łatwości wykonania.

Fig. 1 przedstawia w widoku zprzodu słupkę lampy katodowej według wynalazku łącznie z elektrodami, przymocowanymi do niego, zaś fig. 2 — widok boczny tego słupka.

Cyfra 1 oznacza rurkę kołnierzową słupka, w której spłaszczeniu wtopione są druty podpierające i druty, doprowadzające prąd do elektrod, cyfra 2 — anodę, 3 — siatkę, 5 — drut podpierający anodę, a 4 — drut doprowadzający prąd do anody. Do drutów 4 i 5 przymocowana jest osłona 6, wykonana z odpowiedniego materiału, np. z niklu. Jeżeli osłony wykonane są z metalu, to winny się one naturalnie znajdować w określonej, najwłaściwiej niewielkiej odległości od drutów, doprowadzających prąd. Z fig. 2 wynika, że

osłony 6 ochraniają należycie miejsce spłaszczonego słupka, zapobiegając w ten sposób osiadaniu tam cząsteczek metalu, dzięki czemu unika się zwarć.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Lampa katodowa, znamionna tem, że zaopatrzona jest w jedną lub kilka osłon, które całkowicie lub częściowo pokrywają izolujące łączniki pomiędzy poszczególnymi częściami lampy, które podczas pracy lampy posiadają różne potencjały.

2. Lampa katodowa według zastrz. 1, znamionna tem, że posiada jeden lub kilka pasków ochronnych, które całkowicie lub częściowo osłaniają boki podłużne spłaszczonego miejsca słupka lampy.

3. Lampa katodowa według zastrz. 1, znamionna tem, że paski ochronne przymocowane są do drutu podporowego oraz drutu, doprowadzającego prąd do jednej z elektrod.

N. V. Philips'
Gloeilampenfabrieken.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

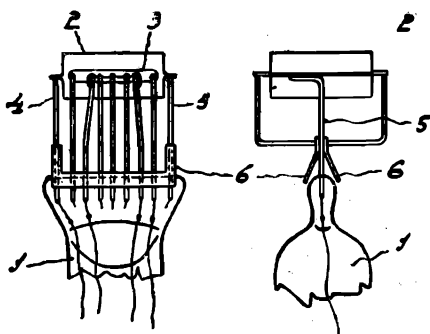

Fig. 1.

Fig. 2.